

Vegne, som jeg rent leilighedsvis har talt med, nemlig de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Kauber) og fra Faaborg (M. Pedersen). — Den høitærede Marineministers Ytringer med Hensyn til mine Bemærkninger gik ud paa, at han havde ikke stillet denne Sag med sit Skib vanskeligere, idet han kun havde indskrænket sig til at foreslaa sin forfaste Bevilling optagen i Landsstinget ifjor Foraar for den 7de Marts. I dette Tilfælde maa Alt, hvad der derefter er gjort fra Ministeriets Side i denne Sag, være stet uden hans Samtykke eller Tilslutning af den høitærede Conseilspræsident, og vindicerer den høitærede Krigs- og Marineminister altsaa denne uskyldige Stilling ligeoverfor dette Stridsspørgsmaal, maa han ogsaa i det Hele have en meget uskyldig Stilling i Statsraadet. Med Hensyn til mine Udtalelser om de fortræffelige Rapporter tør jeg fastholde, at Rapporterne godtgjøre, at der har været uovervindelige Vanskeligheder for at benytte Artilleriet ombord, og det er ikke nogen Indvending imod, hvad jeg har sagt, at det kan være ligesaa galt med andre Kanoner, thi derved bliver Feilen ikke mindre for „Helgolands“. Endvidere maa jeg fastholde, at det er ingen ubetinget Anbefaling for dette Skib, hvad der har staaet at læse i fremmede Blade, selv om det gjentages i en Rapport fra Skibets Chef, og jeg tør ligeledes paastaa, at det, at den samme Mand gjentager sin Dom fra 1879 om dette Skib, ikke har den alsidige Betydning for Bedømmelsen, som, hvis det havde været en ny Undersøgelingskommission, der havde udtalt sig. Prøvens Udfald har i Virkeligheden ikke vist os Andet end før, end at Skibet engang har været ude i stærkere Sød end før, men dengang kunde det selvfølgelig ikke blive prøvet — jeg siger udtrykkelig dette med Hensyn til Betegnelsen Kampskib under Krigsforhold — hvilken Virkning Berøringen af et fjendeligt Element vilde have prøvet paa det i dette Tilfælde. Det er heller ikke prøvet under en saadan Seilads, hvilken Virkning det vilde have havt for Skibet i denne Stilling, hvis det selv skulde have forsøgt sig imod et fjendeligt Skib, idet nemlig dets Artilleri ikke blev brugt. Det Hele, der altsaa er prøvet ved denne Leilighed, det er i Virkeligheden kun dette, at Artilleriet har stuet forventningerne, og at Skibet har kunnet gaa igjennem en noget stærkere Sød end før, naar Ingen har villet røre ved det, og det heller ikke selv brugte sit Artilleri. Dersom nu den høitærede Minister havde havt en Undersøgelse gjennem andre ombordværende Officere, vilde Dommen være falden alsidigere ud; men deri ligger ikke nogen Berettigelse for Ministeren til at udtale en Protest mod mine Ytringer om Officererne. Fordi jeg ikke erkender mig forpligtet til som Medlem her i Thinget at votere en 5 a 6 Millioner af Statens Penge paa en enkelt Mand's Dom, derfor kan jeg godt

være overbevist om, at denne enkelte Mand's Dom har været subjektiv rigtig og derfor i og for sig paalidelig. Den høitærede Ministers Protest i den Henseende tilbageviser jeg altsaa. Paa den anden Side kan den høitærede Minister ikke være blind for, at efter den Maade, hvorpaa han har stillet sig og gjort dette Vaaben til et Kampskib, har han bragt alle sine Underordnede under et vist Kryk med Hensyn til Bedømmelsen deraf; det ligger i Stillingen og selve Sagens Natur, at dette er Tilfældet. Den høitærede Ministers Stilling er altsaa — for at bruge en af hans egne Meningsfællers Ytringer til mig — saaledes, at han har, politisk set, saaledes surret sig fast til sit Skib, at han maa gaa under med det og ikke kan forlade det. Jeg har saa megen Lillid til Flaadens Officerer, ogsaa specielt med Hensyn til dette Spørgsmaal, at jeg tror, at, dersom man stillede Flaadens Officerer det Spørgsmaal, om de foretrakke et „Helgoland“ nu imod Thingets Indvilligelse eller under forsat Strid med det, eller om de foretrakke en Bevilling af en 5 a 6 Millioner, anvendte efter sagtyndigt Skjøn, i god Overensstemmelse med Folkethinget, og „Helgoland“'s Spørgsmaalet foreløbig opsat til bedre Lider, vilde de ubetinget foretrakke det Sidste som den heldigste Afgjørelse for Marinens egne Interesser.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg var ikke uopmærksom paa den Opfordring, der af det ærede Medlem, der nu satte sig, kom til mig igaar om at afgive en Erklæring om ikke at ville benytte den Bevilling paa 300,000 Kr. til Skibet mellem Frederikshavn og Østeborg, som er under Forhandling. Dette Forlangende om at afgive en saadan Erklæring forekom mig saa mærkeligt, at jeg ønskede det gjentaget, for at erfare, om det ærede Medlem vilde fremsætte det igjen ganske paa samme Maade som igaar. Dette er ikke stet idag, idet det ærede Medlem har fremsat sit Forlangende i en noget anden Form idag, idet han yttrede, at jeg ikke maatte betragte Forlagets Vedtagelse nu som en Opmuntring til at benytte denne Sum, hvis den ikke kom til at staa paa en ordineret Finantslov. Denne Opfordring til en Erklæring forekommer mig mærkelig og forekommer mig uberettiget paa Sagens nuværende Standpunkt. Jeg ser ikke, hvorledes en Minister under en Finantslovs Behandling skulde være pligtig til at erklære sig om, hvilken Brug han vilde gjøre af en paa dette Finantslovsforflag staaende Bevilling under den Forudsætning, at Finantsloven ikke blev til Lov, thi det er jo Meningen af det. Jeg forhandler — og det haaber jeg ogsaa, at det ærede Thing gjør — dette Finantslovsforflag med det Maal for Øie at faae en Finantslov ud deraf, og skulde det Tilfælde desværre indtræde, at det virkelig ikke blev til Lov, ser jeg mig ikke istand til at erklære, hvilken